

ת"פ 51401/03/17 - מדינת ישראל נגד טל בטאט, נתנאל יעקב

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 51401-03-17 מדינת ישראל נ' בטאט ואח'
תיק חיצוני: 522616/2016

בפני	כבוד השופטת מרב גרינברג
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. טל בטאט 2. נתנאל יעקב

פסק דין

ביום 9.7.18, בתום ניהול ההוכחות בתיק, הודעתי לנאשמים על החלטתי לזכותם מחמת הספק, להלן נימוקיי:

כללי

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם תקיפה בצוותא של המתלונן וגרימת חבלה של ממש לפי עבירות לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") וסעיף 380 לחוק.

כעולה מכתב האישום, נאשם 1 הינו בעליו של עסק בשם "רעננה סיטי" באזור התעשייה ברעננה (להלן: "העסק", "החנות" או "המקום") ונאשם 2 עובד בעסק כשכיר. בתאריך 2.12.16 נכנס לעסק המתלונן וביקש לרכוש כרטיס הגרלה מסוג "ווינר" בסכום של 1000 ₪ בסמוך לשעת סגירת ההגרלה. המתלונן ביקש לשלם בכרטיס אשראי שהתברר כלא תקין. בהמשך, משלא ניתן היה לבטל את העסקה מסר לנאשם 2 כערבון טלפון סוללרי השייך לאחר ואף הוא התברר כלא תקין. נאשם 2 עדכן בעניין את נאשם 1 וזה הסביר לו שמדובר בנוכל וביקש ממנו שכלל שהמתלונן ישוב לעסק יעכב אותו עד שתגיע משטרה שיזעיק למקום. לאחר זמן קצר, משהתברר למתלונן שכרטיסו זכה חזר לעסק לפדות כספי הזכייה. באותן נסיבות התגלע בינו לבין הנאשמים ויכוח במהלכו תקפוהו הנאשמים בכך שנאשם 2 אחז בצווארו, נאשם 1 אחז בגופו ושניהם הוליקוהו מחוץ לעסק ומחוץ לטווח מצלמות האבטחה. שם היכה אותו נאשם 2 במכות אגרוף עד שנפל לרצפה ונאשם 1 בעט בו בעודו שכוב על הרצפה. כתוצאה מכך נגרמה אדמומית בפניו.

2. במסגרת פרשת התביעה העידו המתלון, חברו שהסיעו למקום מר רמזי מנצור ושוטרים. מטעם ההגנה העידו הנאשמים ואשת נאשם 1.

יריעת המחלוקת

3. המחלוקת העובדתית בין הצדדים בתיק אינה רחבה. למעשה, הנאשמים לא חלקו על כך שבתוך החנות השתמשו בכח כלפי המתלון כדי לעכבו והתנהלותם זו אף מתועדת ע"י מצלמות האבטחה. הנאשמים אף אישרו כי המתלון נפל מחוץ לחנות אך טענו, כי החליק והנפילה לא נגרמה כתוצאה מתקיפתם.
4. הצדדים נחלקו ביניהם בעיקר ביחס לפרשנות המשפטית של מעשי הנאשמים. המאשימה טענה כי מדובר במעשה תקיפה מתוכנן, שבוצע רובו במכוון מחוץ לטווח מצלמות האבטחה. ב"כ הנאשמים טען מנגד, כי מדובר בהתנהלות לגיטימית כנגד נוכל ובמטרה לעכבו עד הגעת כוחות משטרה שהזעיקה אשת נאשם 1 למקום.

תמצית פרשת התביעה

5. המאשימה התבססה על עדות המתלון מר חמזה חטיב וחברו רמזי מנצור בצירוף תיעוד מעשי הנאשמים במצלמות האבטחה.
6. **המתלון** סיפר בעדותו, כי נכנס לקיוסק למלא טופס הגרלה "ווינר" ומאחר שהכרטיס אשראי שלו לא היה תקין, מסר כערבון את מכשיר הטלפון של אשת חברו, רמזי מנצור. לאחר מכן עזב את המקום וחזר מאוחר יותר לאחר שהתברר לו שזכה בהגרלה בסך של 1,800 ₪. המתלון הציע כי עלות הטופס תנוכה מכספי הזכייה ותוחזר לו היתרה. נאשם 2 ביקש ממנו להמתין ולאחר כרבע שעה הגיע למקום נאשם 1 **"ואז החזיקו אותי שניהם ביד. אחד מהם השתולל קצת. אני בטוח שזו לא הייתה הכוונה שלו. כנראה הייתה שם אי הבנה... אני שמתי את הידיים שלי בכיסים והתחילו לדחוף אותי על המקרר של הגלידות... ביקשתי שיסביר לי ואמר לי המשטרה בדרך לפה. אמרתי לו אין בעיה, שתבוא המשטרה, נראה מה עשיתי. הם התחילו לתקוף אותי. זו לא הייתה הכוונה שלהם אני בטוח. כנראה הייתה אי הבנה"** (פרו', עמ' 7). בהמשך מספר כי יצאו מחוץ לחנות, **"הייתה מהומה בחוץ, תקפו אותי. מישהו נתן לי מכות... מי תקף אני לא זוכר. אני זוכר ששכבתי על הרצפה. היה גשם נראה לי, נתנו לי בעיטות ומכות"** (פרו', 8; פרו', עמ' 13, ש' 23).
7. בחקירתו הנגדית אישר כי היה במקום בעבר שתיים-שלוש פעמים ורכש מוצרים. העד הסביר כי השאיר את כרטיס הגרלה בידי נאשם 2 וחזר למקום רק לאחר שהתברר לו שזכה. עוד דחה טענת ב"כ הנאשמים, כי עולה מסרטון האבטחה, שניסה לצאת מהחנות ולברוח באמצעות חברו שהמתין לו ברכבו מחוץ לחנות (פרו', עמ' 11).
8. עוד העיד חברו של המתלון, **העד רמזי מנצור**. בחקירתו הראשית הקצרה סיפר, כי בילה עם המתלון בקניון רננים ובדרכם חזרה הביתה רכש זה כרטיס הגרלה בעסק הנאשמים. המתלון שב לרכבו וביקש ממנו לסייע לו

בתשלום עבור הכרטיס ועל כן מסר לו את מכשיר הטלפון של אשתו שימש כערבון. לדבריו, כ-20-10 דקות לאחר מכן, הבחין בשלושה אנשים מחוץ לחנות שאחד מהנאשמים חונק את המתלון והשני מכה בו. בהמשך, עזב את המקום והתקשר למשטרה.

9. בחקירתו הנגדית נשאל על לוח הזמנים בין הגעתם בפעם הראשונה למקום ועד חזרתם לאחר שהתברר שהטופס זכה. העד עמד על כך שהיו רק פעם אחת במקום (עמ' 26 ש' 20). בהמשך חקירתו, משעומת עם האמור בעדותו לפיה בין רכישת הכרטיס לחזרתם לחנות חלפה שעה וחצי השיב את התשובה המבולבלת הבאה: **"מה שהבנתי שהוא נתן להם את הפלאפון תמורת אלף ₪ אז כנראה הוא חיכה שעה שהמשחק ייגמר, לא יודע מה עשה"** (עמ' 29, ש' 18-19). במקום אחר שינה גרסתו והסביר כי הגיע יחד עם המתלון מטירה לרעננה לשחק באולינג וכשסיימו, לאחר שהתברר כי הטופס שמילא המתלון זכה, נכנס לחנות הנאשמים. (עמ' 29 ש' 11-2). כמו-כן העד טען כי מכשיר הטלפון שמסר למתלון היה תקין (עמ' 28, ש' 3).

10. **פקד יאיר בן זקן**, קצין המשטרה שהוזעק למקום, סיפר בעדותו כי הגיע למקום, שוחח עם בעל העסק (הנאשם 1) וזה סיפר לו שהמתלון ניסה "לעקוץ" אותו, על כן עיכב המתלון יחד עם נאשם 2 והמתינו לכח המשטרה (ראה גם דו"ח פעולה- ת/9). הנאשמים אפשרו לו להעתיק ממצלמות האבטחה הסרטון הרלוונטי, אותו צילם במכשיר הנייד שלו (ת/10) והעבירו לחוקר גדעוני (ת/8). לאחר מכן, הורה לעכב את המתלון ולגבות עדויות מהנאשמים.

עוד העיד **השוטר אושרי גוזלן**, שאף הוא הוזעק למקום בעקבות דיווחים על קטטה. מדו"ח הפעולה שערך (ת/11) עולה כי המתלון מסר לו שהותקף וחברו ברח, בהמשך חזר חברו מנצור למקום ושניהם עוכבו בהנחיית הקצין לתחנה. השוטר אף שוחח עם בעל העסק (נאשם 1) שסיפר לו כי המתלון ניסה לרמותו והשאיר בידו מכשיר טלפון ללא סים ולא תקין. נאשם 2 הוסיף כי קרא לנאשם 1 לפי הנחייתו ושניהם עיכבו בכח את המתלון.

11. **סרטון האבטחה ת/10**- כאמור כלל התנהלות המעורבים בתוך החנות תועדה במצלמות האבטחה (ראה גם דו"ח צפייה- ת/5). עם הגעת השוטרים למקום אפשרו להם הנאשמים להעתיק את הסרטון ממצלמות האבטחה המותקנות בעסק. הסרטון הוצג למתלון וכן לשני הנאשמים במהלך הדיון. מצפייה בסרטון עולה שהמתלון שהינו גבה קומה נכנס לחנות, כשכובע הקפוצ'ון שלבש מכסה את ראשו וחלק מפניו. לאחר שיחה קצרה עם נאשם 2, הגיע למקום גם נאשם 1 ושניהם יחד נראים אוחזים במתלון ומונעים ממנו לעזוב את המקום. במהלך כדקה, נראה המתלון מחד מנסה להשתרר מאחיזתם והנאשמים, מנגד, מגבירים אחיזתם בו, כשנאשם 1 כורך ידיו סביב גופו ונאשם 2 אוחז בחלק העליון של חולצתו באופן הנדמה לחניקתו. גם בהמשך נראה המתלון כמי שמפעיל כח כדי להשתחרר מאחיזת הנאשמים ואילו הנאשמים מנסים לדחפו לפתח החנות. בשלב זה הם נעלמים מעין המצלמה.

פרשת הגנה

12. מנאשם 1 נגבתה הודעה במקום הארוע (ת/14 נגבתה ע"י הסיירת אניקו וילהלם). בהודעתו סיפר כי המתלון (הנאשם מכנה אותו במהלך כל עדותו כ"נוכל") מילא טופס אך כרטיס האשראי שלו לא היה תקין. המתלון ביקש מנאשם 2 שימסור לו את הטופס אך זה לא הסכים וביקש ממנו להשאיר ערבון. המתלון מסר לו טלפון סוללרי לא

תקין. בהמשך שעודכן ע"י נאשם 2, תדרך אותו שכלל שהטופס זכה, המתלון יחזור ואכן בהמשך לאחר שהמתלון שב לחנות, הגיע מביתו והטיח במתלון כי לפני מספר ימים פעל באופן דומה וגנב ממנו 2300 ₪. המתלון הכחיש ולטענתו ניסה לברוח לכיוון רכב חברו. הנאשם וחברו ניסו להחזיקו בכח עד להגעת המשטרה, כשכל העת המתינה אשתו וילדיהם הקטנים מחוץ לחנות.

13. בהמשך, נחקר נאשם 1 פעמיים תחת אזהרה- הודעתו הראשונה מיום 26.12.16 שעה 9:22 (ת/1) והשנייה, מאותו היום בשעה 11:09. כעולה מעדויות השוטרים, הנאשמים זומנו לחקירה לאחר זמן, ככל הנראה לאחר שחוקר התיק צפה בסרטון האבטחה. בחקירותיו הסביר את הרקע לארוע וכי לאחר שעודכן באשר למעשי המתלון ע"י נאשם 2 סבר כי מדובר בנוכל המתכוון לרמותו. לטענתו, דרך פעולת המתלון- קניית כרטיס הגרלה בסמוך למועד סגירת ההגרלה, אינה מאפשרת ביטולו. לטענתו המתלון ידע זאת ועל כן השתמש באמצעי תשלום לא תקין וככל שלא היה זוכה בהגרלה אף לא היה שב למקום. עוד טען כי זיהה את המתלון כמי שניסה לבצע תרגיל דומה לפני מספר ימים (ת/2, עמ' 1). הנאשם אישר כי אחז במתלון בכח, לטענתו כי זה ביקש להימלט.

14. עוד דחה הטענה כי המתלון הציע לו "הסדר" שבו תנוכה עלות הכרטיס מסכום הזכייה והוסיף כי אינו מסכים לשתף פעולה עם נוכלים (ת/1 עמ' ש' 32). הנאשם הוסיף כי ידע שאשתו התקשרה למשטרה וממתינה לו בחוץ, הכחיש טענת המתלון שהכה אותו מחוץ לחנות ושב והסביר כי "לא הייתה לי כוונה לפגוע בבן אדם אלא למנוע ממנו ללכת עד שתגיע המשטרה" (שם, עמ' 3) ובמקום אחר הוסיף כי "חשבתי שאני עושה בסדר גמור שאני הגעתי, אשתי הזמינה משטרה, הם הגיעו מהר מאד, חשבתי שאני עושה הכל כמו שצריך" (ת/2, עמ' 2). עוד הסביר, כי בשלב מסוים חשש שהנאשם מתכוון לתקוף אותם באמצעות אחד מבקבוקי היין שמאוחסנים במדפי החנות ועל כן דחפוהו החוצה (שם, עמ' 4 ש' 86-87). עוד עומת מספר פעמים עם טענת המתלון כי שמע אותם מתכננים להוציאו מחוץ לטווח המצלמות כדי להכות בו והכחיש זאת נמרצות. בחקירתו הנוספת (ת/2) חזר על טענתו כי זיהה את המתלון במצלמות עסקו כמי שפעל בדרך דומה כלפי עובד אחר מספר ימים לפני כן.

15. נאשם 2, נחקר ביום 28.12.16 (ת/3) תחת אזהרה. בחקירתו סיפר, כי לא הכיר את המתלון, לאחר שזה מילא הטופס וכרטיסו לא עבר, ניסה לבטלו אך לא הצליח. בהמשך בדק את הטלפון שהשאיר לו המתלון כערבון ומצא שאינו תקין. הנאשם יצר קשר עם נאשם 1, נאשם 1 הגיע למקום, צפה במצלמות ואמר לו כי מדובר באותו אדם שביצע מעשה דומה לפני מספר ימים. נאשם 1 חזר לביתו וביקש ממנו לעדכן אם המתלון ישוב, כי בכוונתו לעדכן את המשטרה. כעבור חצי שעה כשהגיע המתלון, עדכן את נאשם 1 שמסר לו שהוא בדרכו לחנות ובמקביל אשתו תתקשר למשטרה. בהמשך, כשהמתלון ניסה להתנגד, נאשם 1 אחז בו בידיו והנאשם אישר כי אחז בו באזור החזה "כדי להדוף אותו שלא יברח" (שם, עמ' 2, ש' 18). "ואז הוא ניסה לברוח הייתה שם סחורה פחדנו שהוא ייתן לנו מכה על הראש עם בקבוק יין, טל אמר שנצא איתו לחוץ שלא יפגע בנו.. אחרי דקה שתיים הגיעה המשטרה" (שם, ש' 18-20). עוד הוסיף, כי ירד גשם והמדרכה מחוץ לחנות הייתה רטובה ועל כן המתלון החליק והם אחריו. הנאשם הכחיש כי היכו את המתלון מחוץ לחנות בבעיטות ובאגרופים. (שם, ש' 37, ש' 64, ש' 77).

16. בעדותם בבית המשפט חזרו הנאשמים על גרסתם. נאשם 1 הסביר שהמקרה ארע בזמן ששהה עם משפחתו בארוחת שישי משפחתית. כשנאשם 2 עדכנו שהמתלון חזר לחנות, ביקש מאשתו להסיעו וביחד עם שני ילדיהם

הקטנים הגיע למקום. במקביל ביקש ממנה להתקשר למשטרה. הנאשם הסביר שסירב להצעת המתלון לנכות את עלות הטופס מכספי הזכייה כדי למנוע מקרים דומים נוספים. באשר להתנהלותו בתוך החנות, סיפר:

"אמרתי לו חכה שניה אשתי מזמינה משטרה, היא תפתור את העניין, אמר לי מה פתאום משטרה? ובא לצאת החוצה, אז אני תפסתי אותו, החזקתי אותו בחולצה, והוא ממש חזק, אז הוא ממש התנגד, הרגשתי כמו עלה, והעובד שלי גם החזיק אותו ביחד איתי, והוא לאט לאט משך אותנו עם הכח החוצה, אני מסתכל מאחוריי ויש בקבוק יין מאחוריי, אמרתי רק שלא ימשוך איזה בקבוק עלי פתאום, ואז המשכנו החוצה, הוא הלך לכיוון החבר שלו כדי לברוח באוטו ואנחנו משכנו אותו ואז הוא פתאום החליק כי ירד גשם, ואז פתאום הוא בא לרוץ והשתחרר מאיתנו, היינו על הרצפה.. רץ לאוטו ובא חבר שלו פתח לו את הדלת במהירות כאילו בבריחה, הוא החליק ככה, חבר שלו ברח והשאיר אותו שם, אנחנו מסתכלים אחד על השני צוחקים כבר לא יודעים מה, ואז הגיעה המשטרה".

(פרו', עמ' 32, ש' 21-14).

17. בחקירתו הנגדית הסביר שלא הזמין משטרה עם צאתו למקום כי סבר שיוכל לפתור העניין בעצמו. עוד הדגים כיצד אחז בידו של המתלון בחוזקה, אך לאחר שצפה בסרטון האבטחה, אישר כי האחיזה הייתה בחלק העליון של חולצתו. הנאשם הוסיף כי הוצאת המתלון מחוץ לחנות נראתה לו הדרך הטובה ביותר, כי חשש שהמתלון יתקוף אותם באמצעות בקבוק בתוכה. עוד הסביר שלא ניתן היה לנעול את המתלון בתוך החנות. הנאשם הכחיש נמרצות טענת ב"כ המאשימה כי דחפו המתלון מחוץ לחנות כדי לחמוק מטווח המצלמות ולצורך תקיפתו.

18. נאשם 2 הבהיר בעדותו כי אחז בחולצת המתלון באזור צווארו אך לא חנק אותו. עוד הכחיש טענת ב"כ המאשימה, כי דחף המתלון מחוץ לחנות בהוראת נאשם 1 כדי להכות בו (פרו', עמ' 43).

19. עוד העידה מטעם ההגנה, אשת נאשם 1, הגב' מעיין בטאט. בעדותה סיפרה שנסעה בלוויית ילדיהם לחנות בעלה, נאשם 1 מסר לה שיוּרד למספר דקות וחוזר וביקש ממנה להמתין. בהמשך הבחינה בבעלה, נאשם 2 ואחר דוחפים האחד את השני, נלחצה והתקשרה למשטרה. עוד הבחינה באחר רץ לעבר רכב שהמתין לו, נופל בסמוך לו וברכב מאזדה שעוזב את המקום. בחקירתה הנגדית נשאלה מדוע מסרה למוקד המשטרה, כי הבחינה בארבעה אנשים והסבירה כי התייחסה גם לנהג הרכב, חברו של המתלון. עוד הסבירה כי התקשרה למשטרה משום שחששה לבעלה. האחר נראה לה גדל מידות וחזק ולכן פחדה. לטענתה, לא הבחינה כי בעלה נפל.

דין והכרעה

20. לאחר ששמעתי עדויות העדים, עיינתי במוצגים השונים ונתתי דעתי לסיכומי הצדדים, מצאתי כי המאשימה לא הצליחה להוכיח אשמת הנאשמים במיוחס להם מעבר לספק. התמונה העובדתית שנפרשה לפניי מלמדת על סיטואציה מורכבת שבה מעורבים מחד המתלון, שגם אם אקבל טענת ההגנה שכוונתו הייתה להערים על הנאשמים, לא התכוון לנקוט כלפיהם באלימות ומנגד, שני הנאשמים, בעל החנות ועובד, שכל רצונם הוא לעכבו עד

הגעת המשטרה למקום.

21. המקרה שלפניי הינו מקרה מובהק של "רשומון": סיפור מעשה אחד המסופר במספר זוויות התבוננות שונות, המשקפות את נקודת המבט הסובייקטיבית של המתבונן, ולכל אחד נרטיב משלו. בענייננו- עומד מן הצד האחד המתלונן המוצא עצמו מופתע מהתנהלות הכוחנית של הנאשמים כלפיו ובשל מידה רבה של אי הבנה, מנסה להתנגד להם ולהשתחרר מאחיזתם. מן העבר השני, ניצבים הנאשמים המשוכנעים שעומד לפניהם נוכל ורמאי המנסה להימלט מהם טרם הגעת המשטרה ובהמשך אף התנהלותו והתנגדותו הפיזית מעלה בהם חשש שיפעל נגדם באלימות ממש.

22. ברגיל, ממש כמו בסרט "רשומון", קשה ומורכב למתבונן מן הצד להכריע מהו הנרטיב הנכון. במקרה שלפנינו עומד לעזרנו סרט האבטחה שצולם בחנות ומתעד התנהלות המעורבים באירוע. הנאשמים עמדו מלכתחילה על גרסתם, כי עשו שימוש בכח כדי לעכב את המתלונן עד הגעת המשטרה. סרטון האבטחה מחזק גרסתם. מעשי הנאשמים, נאשם 1 האוחז בחוזקה במתלונן באזור בטנו והנאשם 2 שאוחז בחלקו העליון של חולצתו באופן הנדמה לחניקתו, אכן מלמדים על כוונתם למנוע יציאתו ובהמשך, מתוך חשש שיפעל מולם באלימות לצורך הרחקתו והוצאתו מהחנות.

23. אין מדובר בשימוש בכח למטרת תקיפה סתם אלא בהתנהלות בצוותא של שני הנאשמים כדי לגבור על התנגדותו של המתלונן שהינו גבוה וגדול מהם. לצורך כך מגביר כל אחד מהם את אחיזתו במתלונן אך לא מעבר לכך. אין מדובר בהתנהלות אלימה של הנאשמים כלפי המתלונן כדי להראות לו את נחת זרועם אלא שימוש בכח פיזי במידה סבירה במטרה לעכב המתלונן, למנוע בריחתו או להדפו.

24. למעשה, גם גרסת המתלונן אינה שונה בעניין זה ואף הוא סבור, כעולה מעדותו, כי מעשי הנאשמים כלפיו נבעו בעיקר מאי הבנה. כך מסביר בתחילת עדותו כי בטוח שכוונת הנאשמים לא הייתה לתקפו וכי **"הייתה שם אי הבנה"** (פרו', עמ' 7). בהמשך מספר כי הנאשמים הבהירו לו שהמשטרה בדרך למקום והם **"התחילו לתקוף אותי. זו לא הכוונה שלהם אני בטוח. כנראה הייתה אי הבנה. אני לא רוצה שזה יסתבך סתם"** (שם). הנאשם חוזר על דבריו בחקירתו הנגדית ומוסיף **"שניהם החזיקו בי, כנראה הייתה אי הבנה, אני בטוח שזו לא הייתה כוונה שלהם. אולי טעות עם מישהו אחר בזיהוי. אני לא ידעתי מה רוצים ממני"** (פרו', עמ' 8) ובהמשך אף מאשר שבשל חששו ניסה לברוח מהמקום. כך משיב לשאלת ב"כ הנאשמים בעניין כוונת הנאשמים לעצור אותו מלעזוב את המקום, כי **"אם מישהו יחזיק אותי איך אני אזוז? אני ניסיתי לזוז, לברוח, לבקש עזרה מאנשים. חשבתי שהם רוצים לעשות עלי משהו, להרביץ לי"** (פרו', עמ' 13).

25. עד כאן, התנהלות המעורבים בתוך החנות. בשלב הבא של הארוע, יוצאים הם מהחנות לעבר הרחוב הגשום והמדרכה הרטובה. מעדויותיהם, כמו גם מעדות חברו של המתלונן רמזי שהמתין ברכבו בסמוך ועדות אשת הנאשם, עולה כי יצאו בדבוקה אחת, כשהנאשמים אוחזים בחוזקה במתלונן ומנסים למנוע בריחתו והמתלונן דוחף לכיוון היציאה ומנסה להשתחרר מיציאתם. אין פלא, בעיקר בהנתן מזג האוויר הגשום, שהמתלונן מחליק ונופל והנאשמים אחריו.

26. אני דוחה טענת המאשימה, שמצאה ביטוי גם בכתב האישום, כי מטרת הנאשמים בדחיפת המתלון מחוץ לחנות הייתה לכלות זעמם בו מחוץ לטווח המצלמות. מלכתחילה מדובר בהשערה שלא התבססה על ראיה של ממש. מספר טעמים מלמדים כי מדובר בהשערה שאין לה כל ביסוס: הראשון הוא גרסת הנאשמים שהכחישו טענה זו ומצאתי עדותם מהימנה וכנה. השני הוא כי הנאשמים ידעו היטב שאשת נאשם 1 הזעיקה את המשטרה וזו צריכה להגיע למקום בכל רגע, וכך אכן היה. האם יש הגיון בתקיפת אדם אל מול עיני המשטרה שהגיעה בהתאם לקריאתך? הטעם השלישי אך לא פחות חשוב הוא שהנאשמים, בעיקר נאשם 1, ידעו כי אשתו וילדיהם הקטינים ממתינים להם מחוץ לחנות. ספק רב בעיניי, לאחר שהתרשמתי מטיבו של נאשם 1, אם היה מחליט להתנהל באלימות בוטה כלפי אחר אל מול עיני ילדיו. בהנתן מזגם ודרך התנהלותם הנורמטיבית כפי שעלתה בעדותם ובאה לידי ביטוי בכוונתם מלכתחילה להעביר את הטיפול במקרה לידי המשטרה, עולה ספק רב ביחס לכוונתם, במעשיהם מחוץ לחנות, לתקיפה בצוותא של המתלון.

27. אינני מתעלמת מטענת המתלון, כי הנאשמים דחפוהו ובעטו בו בעודו שכוב על המדרכה מחוץ לחנות (פרו', עמ' 8, ש' 33) ויכול שהמהומה שנוצרה במקום, הובילה לנפילתו ובהמשך לנפילת אחד מהנאשמים או לניסיונם הנוסף למנוע הימלטותו באמצעות שימוש בכח, אך עדיין לא ניתן לראות בכך מעשי תקיפה מובהקים ולנתקם מהתנהלות הנאשמים בתוך החנות וכוונת המתלון, כפי שהודה בגרסתו, להשתחרר מאחיזתם ולהמלט על נפשו (ראו גם גרסת העד מנצור). הדברים מקבלים חיזוק נוסף בעדות אשת נאשם 1 שתיארה הסיטואציה שראתה כקטטה. לכך יוסף, כי ככל הנראה היה ממש בחשש הנאשמים שהמתלון יברח ולולא חברו היה עוזב בבהילות את המקום, כך אכן היה קורה.

28. על יסוד המפורט לעיל שוכנעתי ממהימנות גרסת הנאשמים לפיה השתמשו בכח לצורך מניעת בריחת המתלון ובהמשך מתוך חשש כן לשימוש באלימות מצדו. הנאשמים הציגו גרסה זו כבר בשעת תשאולם במקום האירוע, עם הגעת שוטרים למקום ובהמשך בחקירותיהם במשטרה ובעדותם בבית המשפט. גרסאות הנאשמים מחזקות האחת את רעותה ואין בליבי ספק שאין מדובר בגרסאות מתואמות אלא בתיאור אותנטי של התרחשות האירועים מנקודת מבטם של כל אחד מהם. כאמור, אף עדות המתלון מתיישבת היטב עם גרסתם. באשר לעד רמזי מנצור, מצאתי עדותו מבולבלת בכל הקשור לציר הזמנים ועל אף שהעד התבקש מספר פעמים להבהיר גרסתו, הדבר לא צלח בידיו. יש מקום ליתן משקל לעדותו, בעיקר בכל הקשור לדחיית טענת הנאשמים באשר לתכנון משותף של המתלון והעד לניסיון לרמותם אך לא מעבר לכך.

29. ראוי לציין כי המאשימה לא עמדה על הוכחת טענת גרימת החבלה למתלון ועניין זה לא עלה אף בעדות המתלון עצמו. ספק בעיניי אם היה מקום, מלכתחילה, לבסס עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק, במצטבר לעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(א) לחוק, על אדמומית שנראתה על פניו של המתלון.

מעשי הנאשמים עולים כדי עיכוב כדין

30. עוד שוכנעתי כי מעשי הנאשמים עולים כדי עיכוב כדין ונופלים בגדר המקרים המאפשרים שימוש בסמכות העיכוב ע"י אדם פרטי מכח סעיף 75 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק

המעצרים").

31. סעיף 75 לחוק המעצרים קובע כי אדם רשאי לעכב אדם אחר עד לבואו של שוטר מקום שבו האדם החשוד "ביצע בפניו עבירת אלימות, פשע, גניבה או עבירה שגרמה נזק של ממש לרכוש". עוד נקבע כי החשוד שעוכב יימסר למשטרה ללא דיחוי ועד 3 שעות ממועד עיכובו וכן מאפשר החוק לאדם המעכב ולצורך ביצוע העיכוב להשתמש בכח סביר, "אם החשוד סירב להיעתר לבקשת העיכוב".

32. עיון מדוקדק בתנאי הוראת סעיף 75 מלמד על מסגרת צרה ונוקשה שבה מאפשר המחוקק שימוש בסמכות לעיכוב "פרטי". הטעם לכך ברור, הוראת סעיף 75 היא למעשה הוראה ייחודית של עשיית דין עצמית ומשכך גבולותיה צרים ומוגדרים היטב ומימושה מחייב גישה זהירה תוך שמירה מרבית על כבוד האדם ועל זכויותיו (ראו סעיף 1(ב) לחוק המעצרים). במקרה שלפנינו, עומדים הנאשמים בכל התנאים שנקבעו בחוק לצורך שימוש בעיכוב פרטי. כאמור, הנאשמים ייחסו למתלונן עבירה של גניבה ומרמה ואכן, בשלב הראשוני, עלה לכך חשד סביר. כמו-כן, עוד טרם הגעת נאשם 1 למקום, עדכן את נאשם 2 שבכוונתו להזעיק את המשטרה ככל שהמתלונן ישוב והשוטרים, שנקראו למקום ע"י אשת נאשם 1, הגיעו במהירות וללא דיחוי. ניתן להעריך את זמן עיכוב המתלונן ב-10-15 דקות ולא יותר.

33. באשר לתנאי השימוש בכח סביר, כפי שכבר קבעתי הנאשמים עשו שימוש בכח סביר וממוקד לצורך עיכוב המתלונן ובהמשך במטרה שלא יימלט טרם הגעת השוטרים למקום. משהמתלונן סירב להיוותר במקום ובהמשך התנגד בכח לאחיזתם בו, ברי כי נכון היה להגביר מידת האחיזה בו לצורך מניעת הימלטותו.

34. ניתן לשער, כי אם המתלונן, שהובהר לו עם הגעת נאשם 1 לחנות, על צפי הגעת משטרה למקום היה נאות להמתין, לא היו נזקקים הנאשמים להפעלת כח כנגדו.

35. על יסוד המקובץ לעיל, הגעתי למסקנה כי הנאשמים עשו שימוש נכון וזהיר בסמכותם לעכב את המתלונן כדין בתוך החנות. באשר להתנהלותם מחוץ לחנות, שלא תועדה, מצאתי לזכותם מחמת הספק מהעבירות שיוחסו להם.

ניתן היום, י"א אלול תשע"ח, 22 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.